

**Kaksoisraamattutunnin muistiinpanot
aiheesta**

**Jeesus Pietarin
kodissa**

Matt. 8:14-17 (+ rinn.)

(KR 1933/1938 käännös ellei toisin mainittu)

**Lieksan helluntaiseurakunnassa
to 11.9.2008 klo 18.30 ja 19.30**

Veikko Nieminen

Muistiinpanot on pidettyä puhetta laajemmat ja paikoin siitä selvästi poikkeava

JEEBUS PIETARIN KODISSA

Matt 8:14-17 (+ rinn. Mark 1:29-35; Luuk 4:38-41)

1. Pietarista tulee Jeesuksen opetuslapsi

1.1. Veljekset muuttaneet Kapernaumiin

Pietarilla oli veli, Andreas nimeltään. Veljekset olivat asuneet alkuaan Beetsaidassa (Joh 1:44), mutta olivat muuttaneet sieltä läheiseen Kapernaumiin, mikä oli Galilean järven pohjoisrannalla ja missä luettu kertomuskin tapahtui.

1.2. Johannes ohjaa opetuslapsiaan Jeesuksen seuraajiksi

Johannes Kastaja oli aloittanut toimintansa ennen Jeesusta ja hänellä oli omia opetuslapsiaan. Andreas, Pietarin veli, oli yksi heistä. Jeesuksen tullessa kasteensa jälkeisenä päivänä uudelleen Jordanille Johannes osoittaa kahdelle opetuslapselleen Jeesusta sanoen: ”*Katso, Jumalan Karitsa!*” (Joh 1:36). Ja tämän seurauksen ”*ne kaksi opetuslasta ... seurasivat Jeesusta*” (1:37). Näistä toinen oli Andreas, Pietarin veli.

Ketä sinä osoitat ihmisille, mihin suuntaan sinun sormesi on ojennettu? Ketä sinä seuraat ja kenen joukkoihin lyöttäydyt?

Katso miten nöyrä mies Johannes oli! Hän sanoikin myöhemmin: ”*Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.*” (Joh 3:30).

Kokoammeko me joukkoja ympärillemme vai ohjaammeko heitä Jeesuksen luokse?

1.3. Andreas löytää Pietarin ja vie hänet Jeesuksen luokse

41. Hän **tapasi** ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: ”*Me olemme löytäneet Messiaan, se on käännettynä: Kristus.*” (Joh 1:41)

(1) Andreas ”*tapasi*” = ”etsi, löysi” (mm. ”*Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää ...*”, Matt 7:8) veljensä.

(2) Ja miksi hän etsi? Julistaakseen hänelle Jeesusta Kristusta: ”*’Me olemme löytäneet Messiaan’, se on käännettynä: Kristus.*” (Joh 1:41)

Evankeliumin keskipiste on Jeesus Kristus. Julista Häntä!

(3) Eikä tässä ollut vielä kaikki sillä teksti jatkuu:

42. *Ja hän vei hänet Jeesuksen tykö.* (Joh 1:42)

Johannes Kastaja ohjasi omia opetuslapsiaan Jeesuksen seuraajiksi ja nyt Andreas ohjaa löytämänsä ja evankelioimansa veljensä Jeesuksen tykö. Tehkäämme tämä!

Meillä on kyllä paljon opittavaa Andreasta: meiltä on saattanut mennä päiviä, viikkoja, kuukausia, jopa vuosia, ettemme ole etsineet ketään, emmekä ole julistaneet kenellekään Kristusta emmekä ole tuoneet ketään Hänen luokseen.

Andreas siis etsi ja löysi veljensä Pietarin ja vei hänet Jeesuksen luokse. Andreaalla näyttääkin olleen erityinen kyky ja armoitus etsiä ja löytää ja viedä löytämänsä Jeesuksen luo: nimittäin juuri Andreas oli se henkilö, joka etsi ja löysi käsiinsä suuren kansanjoukon keskeltä pienen pojan, jolla oli 5 leipää ja 2 kalaa, ja toi hänet Jeesuksen luokse, ja joilla leivillä ja ka-

loilla Jeesus sittemmin ruokki 5000 miestä ynnä naiset ja lapset.

Jumala tehköön meistä Andreaksia, joilla on seurakunnan palvelutehtäviäkin ajatellen silmää nähdä ja erottaa, ymmärtää ja käsittää, kenellä on mikäkin armoitus ja johdattaa heitä eteenpäin ...

1.4. Jeesus antaa Pietarille uuden nimen

42. ... Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on Pietari. (Joh 1:42)

Raamatussa nimillä on ihmistä itseään kuvaava merkitys ja niinpä jos ihmisen elämä muuttui, niin useasti myös hänen nimensä muutettiin vastaamaan uutta elämää. Tehdessään liiton Aabrahamin ja Saaran kanssa Jumala muutti heidän nimensä (1. Moos 17:5,15). Ja antaessaan kaivatun siunauksensa Jaakobille Herra muutti hänen nimensä Jaakobista, "pettäjästä", Israeliksi, "Jumalan taistelijaksi" (32:27-28). Ja nyt ottaessaan vastaan Simonin Jeesus muutti hänen nimensä Pietariksi, mikä merkitsee "kallio". Ja tämä viittasi Pietarin tulevaan tehtävään Kristuksen perustavana apostolina (Matt 16:18; Ilm 21:14).

Kun Jumala kohtaa sinut ja muuttaa elämäsi, niin Hän vaihtaa samalla myös sinun nimesi vastaamaan uutta elämää ja uutta kutsumusta:

8. Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina (Ef 5:8)

44. Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. (Joh 8:44)

1. Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. (1. Joh 3:1)

*9. Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;
10. te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut." (1. Piet 2:9-10)*

Uuteen nimeemme kuitenkin yksi varoituksen sana: Sardeen seurakunnalle sanottiin:

1. ... Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. (Ilm 3:1)

Eläkäämme uuden nimenne mukaista elämää ettei Jumalan nimi tulisi kauttamme häväistyksi!

2. Jeesus Pietarin kodissa

Olemme nähneet kuinka Pietarista tuli Jeesuksen opetuslapsi ja nyt palaamalla alussa lukemamme tekstiin ja sen rinnakkaiskohtiin pääsemme kohta astumaan sisälle Pietarin kotiin.

2.1. Tämän kertomuksen sijainti Raamatussa

Luettu kertomus esiintyy kolmessa evankeliumissa, mutta kukin niistä sijoittaa Pietarin kodissa kerrotun tapahtuman erilaiseen asiayhteyteen.

(1) Matteuksen evankeliumissa Jeesus on juuri saanut päätökseen pitkän vuorisaarnansa ja tämän jälkeen hän astui vuorelta alas ja alkoi palvelemaan ihmisiä heidän hädässään: Hän parantaa pitalisen miehen (8:2-4), sadanpäämiehen palvelijan (8:5-13) ja tässä kerrotun Pietarin anopin.

Tämä muistuttaa meitä siitä, että mekään emme voi eriyttää pulpetista tapahtuvaa puhuja- ja opetusvastuuta täältä alas astumisesta, ihmisten luo menemisestä ja heidän palvelemises-

taan.

(2) Markuksen ja Luukkaan evankeliumeissa taas Jeesus on juuri ollut Kapernaumin synagogassa päiväjumalanpalveluksessa (Mark 1:21-29; Luuk 4:31-38), minkä jälkeen Hän tuli Pietarin mukana hänen kotiinsa.

Näin Markuksen ja Luukkaan pohjalta tärkeä kysymys kuuluukin meille kaikille: tuleeko Jeesus kokouksesta meidän mukana kotiimme? Onko Hän myös arkipäivän Herra vai jättämekö Hänet ikään kuin temppeliin odottamaan seuraavaa kokousta, jolloin me taas olemme hurskaita ja jumalisia.

Vrt. Jeesuksen ollessa 12-vuotias hänen vanhempansa ”*luulivat hänen olevan matkaseurueessa*” heidän tehdessä kotimatkaa, vaikka Hän olikin jäänyt temppeliin (**Luuk 2:44**)! Eihän meille vain pääse hengellisessä elämässämme käymään näin?

Mutta Jeesus ei vain pistäytynyt tilapäisesti Pietarin kodissa, vaan tapahtui paljon enemmän: Pietarin kotikaupunkia Kapernaumia - vaikka Hän oli syntynyt Beetlehemissä - sanottiin Jeesuksen omaksi kaupungiksi (Matt 9:1) ja juuri Pietarin kotia näytettiin sanovan myös Jeesuksen kodiksi (Mark 2:1).

Ja **Markuksen 2. luku** osoittaaakin miten ehdoitta Pietari oli antanut kotinsa Jeesuksen käyttöön:

- ”*kun kuultiin hänen olevan kotona*” (**2:1**). - Koska Jeesuksella ei ollut omaa kotia, niin tässä puhutaan siis Pietarin kodista, joka oli siis annettu Jeesuksen käyttöön
- ”*Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvattua, jota kantamassa oli neljä miestä.*” (**2:3**) - Halvattu tarvitsi kantajia, jotka toivat hänet Jeesuksen luokse; tässä on kuva esirukouksesta
- ”*Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvattulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi."*” (**2:5**) - kantajien uskolla oli merkitystä
- ”*Ja kun he väentungokselta eivät päässeet häntä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he katon siltä kohdalta, missä hän oli, ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen, jossa halvattu makasi.*” (**2:4**) - ajattele mitä he tekivät Pietarin kodille

Miten on meidän kotimme kanssa? Onko meidän kotimme näin ehdoitta luovutettu evankeliumin asialle ja annettu Herran käyttöön?

(3) Luukkaan mukaan Jeesus oli vähän aikaisemmin lukenut Nasaretin synagogassa Jesajan kirjakääröstä kohdan, minkä Hän omistaa messiaaniseksi ohjelmajulistukseksi (4:16-21). Ja nyt Hän on Pietarin kodissa toteuttamassa tätä ohjelmaansa.

Meidän komeat ohjelmajulistuksemme, laatimamme missiomme ja näkymme eivät ole aina kovinkaan hyvin toteutuneet, mutta Jeesus toteutti oman missionsa viimeistä piirtoa myöten.

2.2. Pietarin kodissa asuva anoppi oli sairaana

Mitä me löydämme Pietarin kodista? Siellä anoppi makasi kuumeessa (Matt 8:14). Tämä evankeliumeihin kirjattu kertomus raottaakin ovea opetuslasten elämän siihen puoleen, joka on jäänyt paljolti julkisuuden ulkopuolella.

Mutta taivaan kirjoihinkaan ei meistäkään kirjoiteta vain kokouksissa tapahtuvaa, vaan myös meidän kotiemme seinien sisäpuolella tapahtuvat asiat. Olkaamme tästä tietoisia.

Toiseksi meidän on hyvä tiedostaa, että jos Jumala ”*antaa aurinkonsa paistaa niin pahoille kuin hyvällekin ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin*” (**Matt 5:45**), niin vastaavasti pyhää perhettäkin voi kohdata huolet ja murheet, kärsimykset ja sairaudet ilman, että meidän täytyy etsiä syyllisiä tai syntisiä, vaikka opetuslapsetkin erehtyivät joskus niin ajattelemaan:

2. *Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: ”Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntyvän?”*

3. *Jeesus vastasi: ”Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen piti tuleman hänessä julki.* (**Joh 9:2-3**).

Vaikkeudet ja kärsimykset yksinkertaisesti kuuluvat tähän aikaan, vasta perillä taivaassa me olemme näistä kaikista vapaita (Ilm 7:16-17).

2.3. Jeesusta rukoiltiin, Hänelle puhuttiin ja Hän näki sairaan

Evankeliumit käyttävät kolme erilaista ilmaisua Jeesuksen suhteesta sairaaseen anoppiin ja nämä ovat: rukous, puhuminen ja näkeminen.

(1) Luukkaan mukaan Jeesuksen tultua Pietarin kotiin ”*he rukoilivat Jeesusta hänen puolestansa*” ja Hän kuuli heidän rukouksensa ja paransi anopin (Luuk 4:38-39).

Tässä käytetty rukoilla –sana merkitsee ”kysyä; (pyytämällä) pyytää, anoa, rukoilla, kerjätä” (OLB), ”kysyä, pyytää, rukoilla” (NOVUM).

Rukoillessamme me tavallisesti pyydämme ja anomme tiettyä vastausta Herralta.

(2) Markus taas kertoo kuinka Jeesuksen tultua tähän kotiin ”*he kohta puhuivat hänestä Jeesukselle*” ja Markuksenkin mukaan Jeesus paransi anopin (Mark 1:30-31).

Tässä käytetty puhua –sana merkitsee ”sanoa, puhua” (OLB; NOVUM).

He eivät siis varsinaisesti rukoilleet, anoneet tai pyytäneet Jeesusta parantamaan anoppia, vaan he tyytyivät puhumaan hänestä Jeesukselle ja jättivät asian ratkaisun Jeesuksen päätettäväksi.

Jeesukselle puhuminen onkin sitä, että me kerromme Hänelle asiamme ilman omaa toivomustamme ja esitystä ratkaisusta - ja joskus tämä on kaikki mitä me osaamme ja ymmärrämme tehdä ja mitä meidän tarvitseekaan tehdä. Me luotamme Häneen: Hän kyllä tietää mikä on meille parasta.

(3) Mutta miten Matteus kertoo tämän? ”*Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa*” ja tällä perusteella Jeesus paransi anopin (Matt 8:14-15). Ei rukousta eikä anomista, eikä edes puhumista, riitti että Jeesus näki tilanteen.

Tässä käytetty nähdä –sana merkitsee ”nähdä, katsoa, tutkia” (NOVUM), ”nähdä, havaita” (IRT).

Ja meidän luottamustamme Jeesuksen kaiken näkevänä Jumalana lisätköön sanat:

9. *Joka on korvan istuttanut, hänkö ei kuulisi? Joka on silmän luonut, hänkö ei näkisi?* (**Ps 94:9**)

On suurenmoista ja kovin armorikasta meitä kohtaan, että meidän Herramme toimii tosiaan tänäkin päivänä kaikilla näillä kolmella tavalla:

Meidän tehtävämme on anoa, rukoilla ja pyytää ja olla siinä kestäviä (Luuk 18:1; ...). Rukoksessa me pyrimme usein tiettyyn päämäärään ja jos me tiedämme Herran mielen (tahdon), niin kaikki on hyvin - jatkakaamme vain rukoustamme. Mutta aina ei ole näin, aina me

emme tiedä, mitä tulisi rukoilla ja kuinka tulisi rukoilla. Meillä ei ole käsitystä, mihin suuntaan rukoustaistelua tulisi viedä. Silloin me voimme vain kertoa asiamme Hänelle ja jättää vastauksen Hänen huolekseen ja päätettäväkseen.

Mutta jos Jumalan apu meille olisi vain sen varassa, mitä me pyydämme ja anomme tai kerromme Hänelle, niin asiat olisi totisesti huonosti! Jumalalle kiitos, että on vielä tämä Matteuksessa mainittu kolmaskin linja: Jumala näkee senkin mitä me emme näe emmekä tiedosta ja Hän vastaa meille armossaan ja meistä huolta pitäen koska Hän on nähnyt kaiken. Uskon, että kerran perillä saamme tietoomme lukemattomia asioita, missä Jumala ihmeellisesti auttoi meitä aivan tietämättämme.

20. Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme (Ef 3:20)

20. Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella (Ef 3:20 KR92)

Palataan vielä Pietarin kodissa tapahtuneeseen rukoukseensa ja puhumiseensa:

Mark 1:29: *"ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle";* **Luuk 4:38:** *"ja he rukoilivat Jeesusta hänen puolestansa".*

Tässä ei siis vain kerrota rukouksesta ja puhumisesta, vaan enemmän: niissä kerrotaan esirukouksesta ja toisen puolesta puhumisesta. Sairas itse oli liian heikko kyetäkseen puhumaan tai pyytämään apua Jeesukselta, mutta siinä oli Jumalan kiitos ihmisiä, jotka tekivät sen hänen puolestaan!

Ja Jeesus paransi tämän esirukousten kohteena olleen sairaan anopin.

Tässä onkin meille yksi hyvä Raamatun opetus esirukouksen tarpeesta ja sen voimasta! Lakkaa pyörimästä rukouksissasi vain itsesi ympärillä. Jos käytät rukousajastasi 90% Jumalan ylistämiseen ja esirukoukseen ja vain loput 10% omien asioidesi esittämiseen, niin luulen, että suhde on lähellä oikeata.

2.4. Kuinka Jeesus toimi parantaessaan anopin?

Kuinka Jeesus menetteli parantaessaan Pietarin anopin? Kiinnitämme huomiomme Hänen neljään (4) toimintatapaansa:

(1) *"näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa" (Matt 8:14)*

Tähän olemme sanoneet jotain jo aikaisemmin emmekä toista sitä.

(2) *"kumartui tämän yli" (Luuk 4:39)*

Sairas makasi ilmeisesti lattialle asetetulla matolla (tämä voitiin päiväksi kääriä kasaan ja vapauttaa pieni huonetera muuhun käyttöön; vrt. Jeesuksen sanat: *"Nouse, ota vuoteesi, ja käy"*, **Joh 5:8**) ja Jeesus kumartui ja laskeutui alas apua tarvitsevan puoleen.

Yleisemminkin voidaan sanoa: Ylhäällä taivaassa oleva Jumala on kumartunut ja laskeutunut alas apua tarvitsevan ihmisen luokse Jeesuksessa Kristuksessa. Otamme kaksi esimerkkiä:

- Herra astui alas vapauttamaan Israelin Egyptin orjuudesta:
7. Ja Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajainsa tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa.
8. Sentähden minä olen astunut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten kädestä ... (2. Moos 3:7-8)
- Herra kumartui Daavidin puoleen voidakseen nostaa hänet ylös:

2. *Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni.*
(Ps 40:2)

Katso Jeesuksen alas laskeutumista ja kumartumista, Hänen alentumistaan: Hän ei jäänyt ylös korkeuteen, vaan tuli alas maan päälle, Hän tuli ihmiseksi ja otti orjan muodon (Fil 2:6-7) - ja ihmisenä Hän laskeutui maan alimpiin paikkoihin (Ef 4:9): Hän syntyi tallin seimeen (Luuk 2:7), Hän eli köyhänä (Luuk 2:24; Matt 17:27; 2. Kor 8:9) ja kodittomana (Matt 8:20), ..., Hänet tehtiin synniksi (2. Kor 5:21; Jes 53:6) ja kiroukseksi (Gal 3:13), Hänet lyötiin sairaudella (Jes 53:4), ristiinnaulittiin ryövärien kanssa, Jumala hylkäsi Hänet (Matt 27:46), Hän antoi henkensä ja Hänet laskettiin hautaan (Matt 27:59-60), alas kuoleman tomuun (Ps 22:16).

Näetkö Jumalan Pojan laskeutuneen alas ...? Raamattu sanookin:

9. *Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin* (Ef 4:9)

Miksi, miksi Hänen täytyi laskeutua näin alas? Siksi, koska sinä ja minä olimme vajonneet alas synnin lokaan ja liejuun, turmion kuoppaan ja kuoleman laaksoon, tuonelan pimeyteen ja syvyyteen!

(3) "nosti hänet ylös, tarttuen hänen käteensä" (Mark 1:31)

Jeesus ojensi siis kätensä, tarttui sairaan käteen ja nosti hänet ylös.

Jälleen voidaan sanoa yleisemminkin: Jumala on ojentanut nostavan kätensä kärsivän ihmiskunnan puoleen Jeesuksessa Kristuksessa; Jumalan ojennettu käsi, oikea käsi, on Jeesus Kristus (Ps 80:18 ;17:7;...; Apt 2:33).

Monet Raamatun henkilöt ovat saaneet tarttua Kristuksessa ojennettuun käteen ja tulla näin nostetuksi ylös hädästä ja ahdingosta:

4. *Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.* (Ps 30:4 Daavidin virsi).

3. *Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni.* (Ps 40:3 Daavidin virsi)

7. *Että sinun rakkaasi pelastetuiksi tulisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa meille.* (Ps 60:7)

17. *Katso, onneksi muuttui minulle katkera murhe: sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kadotuksen kuopasta, sillä sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa.* (Jes 38:17)

Pietarin anopin kohdalla kerrottiin, kuinka Jeesus "*nosti hänet ylös, tarttuen hänen käteensä*". Eikö näissä sanoissa ole jotakin tuttua. Milloin Jeesus toisen kerran ojensi kätensä ja nosti aivan kirjaimellisesti jonkun ylös? Silloin kun Pietari oli peljästyneenä katsonut ympärillään kuohuvia meren aaltoja ja oli vajoamassa:

30. *Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästy ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: "Herra, auta minua."*

31. *Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"* (Matt 14:30-31 Pietari)

Ennen kuin siirrymme seuraavaan kohtaan totean kuitenkin: Eikö meillä kaikkien tähän asti kokemiemme pienempien tai suurempien ylösnostamisten jälkeen ole edessä vielä "se suuri ja lopullinen ylösnostaminen", mikä tapahtuu Hänen tulemuksessaan! Silloin Hän vielä kerran ojentaa kätensä ja nostaa meidät luoksensa!

(4) "nuhteli kuumetta" (Luuk 4:39)

Kaiken edellä kerrotun lisäksi Jeesus myös nuhteli kuumetta, Hän lausui majesteettisen käskysanansa sairauden ylitse.

Luukas kertoo toisaalla, kuinka ihmiset aikaisemmin tuona päivänä ”*olivat hämmästyksissään hänen (= Jeesuksen) opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin puhuu se, jolla on valta*” (4:32) ja sanan voima näkyi riivaajan ulosajamisessa (4:33-36). Myöhemmin Jeesus **nuhteli** (sama sanamuoto kuin kertomuksessa!) tuulta ja sanoi järvelle: ”*Vaikene, ole hiljaa*” (Mark 4:39) ja nyt tässä kodissa Hän ”**nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä**”. Jeesus käytti sanansa valtaa voimaa.

”*Jumalan sana on elävä ja voimallinen*” (Hepr 4:12) vielä tänäkin päivänä. Käyttäkäämme sitä Jeesuksen tavoin.

Mutta jälleen voidaan sanoa yleisemminkin: Jumalan lausuma ja kirjoittama voimallinen Sana on - ei kukaan muu kuin - itse Jeesus Kristus:

1. *Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.*

14. *Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä... (Joh 1:1,14)*

13. *ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. (Ilm 19:13)*

Ja kerran, kun lopullinen sairauden ote, synnin ja kuoleman valta murskataan meidän elämässämme, niin silloinkin Kristus käyttää käskysanaansa ja -huutoaan:

16. *Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;*

17. *sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. (1. Tess 4:16-17)*

2.5. Rukousvastaus ei perustunut omaan ansioon eikä Pietariin - vaan Jeesukseen

Jeesus kuuli rukoukset ja paransi anopin, mutta mihin rukouksien kuuleminen ei perustunut ja mihin se perustui?

(1) Ensimmäinen huomio olkoon se, että Jeesus paransi anopin ennen kuin tämä oli palvelut ketään tai ansioitunut millään tavalla. Anoppi vain makasi vuoteessaan täysin voimattomana, hän ei edes pyytänyt mitään. Ja kuitenkin Jeesus paransi hänet.

Muista tämä, että Jumalan apu meidänkään elämäämme ei tule ansioittemme perusteella eikä sen mukaan kuinka hyviä ja hyödyllisiä me olemme olleet, vaan sulasta armosta.

(2) Ehkä me helposti ajattelemme, että Jeesus kuuli rukoukset siksi, että pyytäjänä oli itse apostoli Pietari ja sairastava henkilö oli hänen anoppinsa. Mutta tämäkään ei ole totta. Jeesus kuulee rukouksemme siksi, että Hän rakastaa meitä!

Kun Martta ja Maria lähestyivät Jeesusta heidän veljensä Lasaruksen sairastaessa, niin vetosivatko he siihen, kuinka usein Jeesus oli saanut vierailia heidän kodissaan ja kuinka pyyteettömästi he olivat Häntä palvelleet notkuvin ruokapöydin? Tai nostivatko he esiin joitakin Lasaruksen ansioita? Ei laisinkaan, vaan heidän sanansa kuuluivat: ”*Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa.*” (Joh 11:3).

Ja tässä samassa Kristuksen rakkaudessa on meidänkin esirukouksemme perusta. Vastauksen saaminen ei nouse pyytäjän persoonasta vaan Jeesuksen persoonasta! Eikä vastaus perustu sairaan ja apua tarvitsevan ansioihin vaan Kristuksen ansioihin. Vastaus lähtee liikkeelle Jeesuksen rakastavasta sydäimestä, se tulee meille Hänen kauttansa armosta:

20. *Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden tulee*

hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme. (2. Kor 1:20)

2.6. Jeesus tuli nostamaan naisen syrjityn aseman

Naisen asemaa tuohon aikaan kuvastakoon kolme huomiota:

(1) väkijoukkoja laskettaessa naiset kuuluivat lasten ohella "ynnä muihin"

(2) juutalaisuudessa nainen ei kelvannut oikeudessa todistajaksi

(3) hurskaan juutalaismiehen rukous kuului: "Kiitän Jumalaa siitä, että en ole syntynyt naiseksi enkä pakanaksi" ja fariseuksen joka-aamuinen kiitosrukous kuului: "Minä kiitän Sinua, että en ole orja, pakana enkä nainen."

Mutta tässä kertomuksessa anoppi, vaikka oli nainen, sai huomiota ja arvostusta osakseen. Jeesus tuli nostamaan lapsen aseman sanomalla mm.: "*Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.*" (Luuk 18:16) ja Hän tuli nostamaan naisen poljetun arvon sille kuuluvalle, oikealla tasolle – ja tämä arvostus heijastui opetuslapsiinkin (Apt 1:14; Room 16:1-3,13; 1. Kor 9:5; 1. Piet 3:7; 2. Joh 1:1) ja sen tulee heijastua meihinkin, ja eikä vain naista koskien, vaan kaikkia halveksittuja rotuja, kansoja ja heimoja kohtaan, sillä eräänä päivänä hekin ovat kansoittamassa taivasta yhdessä meidän kanssamme (Ilm 7:9).

2.7. Anoppi parannettiin palvelemaan Jeesusta

"Niin hän koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli häntä." (Matt 8:15)

Jeesus kosketti ihmistä usein juuri siihen kohtaan, mikä oli vialla ja mikä tarvitsi parantamista: Niinpä parantaessaan kuuromykan Jeesus pisti sormensa tämän korviin ja kosketti hänen kieltään. Ja "*niin hänen korvansa aukenivat, ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi.*" (Mark 7:32-35). Parantaessaan sokeat Jeesus kosketti heidän silmiään (Matt 9:27-30; Mark 8:22-25) ja ennen kuin Herra lähetti profeetta Jesajan julistamaan Sanaansa taivaallinen olento kosketti hänen huuliaan (Jes 6:5-9).

Ehkä nyt luemme kuin uusin silmin sanat: "*Niin hän koski tämän käteen ... ja hän nousi ja palveli häntä*" (Matt 8:15). Käsi, mihin Jeesus oli koskettanut parantavasti, alkoi heti palvelemaan Häntä. Anoppi parannettiin siis palvelemaan.

Mikä meillä on se elämän osa-alue, se sisäisen ihmistemme sairastunut kohta, mikä on vienyt meiltä kyvyn ja halun palvella Jumalaa ja mikä tänä iltana tarvitsisi tulla Herran koskettamaksi, Hänen parantamukseen, jotta meille jälleen tulisi kyky, halu ja into palvella Kristusta?

Nostamme esiin anopin palvelemisesta vielä neljä (4) näkökantaa:

(1) Kovan kuumeen jäljiltä potilas on normaalisti heikko ja voimaton pitemmän aikaa, mutta nyt Jeesus paransi anopin silmänräpäyksessä täysin terveeksi. Ei hidasta toipumista, ei voimien vähittäistä palautumista, vaan kerralla täysin terveeksi. Samoin kuin järvellä lausutun käskysanan voimaasta "*tuuli asettui, ja tuli aivan tyven*" (Mark 4:39) heti ja välittömästi, samoin tässä parantuminen oli täydellinen heti ja välittömästi.

Jumala toimii parantaessaan eri tavoin. Useasti Hän toimii kehoomme asettamansa luonnollisen parantumismekanismien kautta. Toisinaan, vaikka parantumiseen sisältyisi yliluonnollisuuttakin, se voi tapahtua useamman rukouskerran kautta vaihteittain kuten oli Markuksen evankeliumissa kerrotun sokean miehen kohdalla (Mark 8:23-25 näki ihmiset kuin puina / näki täysin selvästi). Mutta Jumala voi myös antaa terveyden kerralla, silmänräpäyksen omai-

sesti, kuten anopin kohdalla tapahtui.

(2) Teot osoittavat uskomme eläväksi ...

Kun anoppi oli parantunut, niin hän nousi ja alkoi välittömästi palvelemaan. Ja tämä osoitti kaikille, että hän oli tullut täysin terveeksi.

Jos ajattelemme hengellistä elämäämme, niin todellinen merkki Kristuksen kohtaamisesta on se, että elämämme muuttuu ja me alamme palvelemaan. Teot eivät pelasta ketään, mutta oikea usko näkyy aina muuttumisena ja Jumalan vaikuttamina rakkaudentekoina, haluna palvella. Raamattu sanookin:

26. *Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.* (Jaak 2:26,20; 2. Kor 5.14-15).

(3) Keitä anoppi palveli?

Ja keitä anoppi sitten palveli? Evankeliumit antavat kysymykseen kahdenlaisen vastauksen: ”Jeesusta” (Matt 8:15) ja ”heitä” (Mark 1:31; Luuk 4:39).

Joskus kuulee sanottavan: ”Kyllä minä Jeesusta rakastan ja palvelen, mutta näiden usko-vaisten kanssa en tule oikein juttuun”. Mutta näin ei voi tilanne olla: kertomuksemme osoittaa, että jos me palvelemme Jeesusta, meillä on silloin myös halua palvella veljiämme ja sisariamme, ja kääntäen: jos me emme palvele veljiämme ja sisariamme, me emme myöskään palvele Jeesusta. Jeesus julistaakin viimeisellä tuomiolla kaksi suurta ajatusta:

40. ... *mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.*

45. ... *minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle* (Matt 25:40,45)

Palvelemisessa me emme voi erottaa Herraa hänen omistaan.

(4) Neljännen huomion nostamme esiin alkukielestä: Tässä käytetty palvella –sana esiintyy juuri tässä muodossaan evankeliumeissa neljässä (4) asiayhteydessä:

(a) sanaa käytetään puhuttaessa käytännöllisestä, käsin tehdystä palvelusta, kuten ”*siellä valmistettiin hänelle ateriat, ja Martta palveli*” (Joh 12:2) ja tekstissämme Pietarin anoppi ”*palveli heitä*” (Mark 1:31 + rinn.)

(b) sanaa käytetään varojen uhraamisesta: Jeesuksen ja opetuslasten mukana kulkevat naiset ”*palvelivat heitä varoillansa*” (Luuk 8:3)

(c) sanaa käytetään siitä taivaallisesta palvelusta, jota enkelit tekivät Jeesukselle 40 päivän paasto- ja kiusausajan jälkeen erämaassa: ”*ja enkelit tekivät hänelle palvelusta*” (Mark 1:13 + rinn.)

(d) sanaa käytetään koko Jeesuksen elämäntehtävään viitaten: ”*Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.*” (Mark 10:45).

Näin Jumala haluaa osoittaa, että käsin Jumalalle tehty käytännön palvelutyö esim. tuolla keittiössä on tasan yhtä arvokasta ja hengellistä kuin varojensa uhraaminen ja esim. raamatututunnin pitäminen tältä paikalta.

Halunkin korjata yhden väärinkäsityksen: mielestämme varsinaisia armolahjoja ovat vain 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvussa mainitut lahjat, kuten profetoimisen lahja, kielillä puhuminen ja niiden selittäminen, voimatekojen tekeminen jne., mutta tosiasia on, että osa armolahjoista vaikuttaa luonnollisissa, sanoisinko käsin tehdyissä, palvelutoimissa, kuten Roomalaiskirjeen 12. luku osoittaa.

2.8. Illan kotikokouksesta tuli temppelin päiväkokousta mahtavampi

"... ja koko kaupunki oli koolla oven edessä ..." (Mark 1:33) ; "hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaut hän paransi" (Matt 8:16)

Jeesuksen läsnäolon kautta illan kotikokouksesta tuli temppelin päiväkokousta voimallisempi. Ja kaikki sai alkunsa siitä, että Jeesus tuotiin päiväkokouksesta Pietarin kotiin. Jeesus tuli sinne, siellä rukoiltiin Jeesusta ja Hän vastasi rukouksiin, Häntä palveltiin ja yhdessä Hänen kanssaan aterioitiin. Tämä johti Pietarin kodissa suureen iltakokoukseen, missä sairaut parantivat ja riivatut vapautuivat.

Kun Jeesus saa tulla oikeasti sinun kotiisi, niin siitä alkaa leviämään siunauksen virrat koko perheellesi (Apt 11:14; 16:31) ja ympärillä oleviin koteihin (Joos 2:18-19; Apt 5:21). Sinun kodistasi voi tulla Pietarin kodin kaltainen majakka yön pimeyden ja hädän keskelle ... Mikään ei voi korvata sitä, että Jeesus tulee kotiemme Herraksi.

2.9. Parantumisen perusta on Jesajassa ilmoitettu taakankantajan vaihdos

16. Mutta illan tultua tuotiin hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaut hän paransi;

17. että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Hän otti päälensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme." (Matt 8:16-17)

Teemme tästä muutamia huomioita:

(1) *"että kävisi toteen, mitä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta"*

Matteuksen evankeliumi kirjoitettiin alkuaan juutalaisille, joille oli annettu VT, ja siksi osoittaessaan Jeesuksen olevan VT:n ennustama Messias Matteus käyttääkin Jeesuksesta puhuessaan muita evankelijoita useammin ilmaisua tyyliin *"että kirjoitukset kävisivät toteen"* (Matt 1:22; 2:15,23; 4:14; 8:17; ...;26:54,56). Ja tämän mukaisesti, vaikka tässäkin kerrotut parantumishmeit löytyvät kolmesta evankeliumista, niin vain Matteus viittaa perusteluissaan VT:n kirjoituksiin : *"että kävisi toteen, mitä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta"*.

(2) *"kävisi toteen"* = "toteutuisi, täytyisi, tulisi päätökseen, tulla täydellisesti suoritetuksi" (OLB)

(a) VT:n profetioiden tähtäyspiste oli ja on Jeesus Kristus: Kirjoitukset toteutuvat ja täytyvät Hänessä.

Pietari julisti Korneliuksen kodissa kuinka *"Hänestä kaikki profeetat todistavat ..."* (Apt 10:43) ja Emmauksen tiellä Jeesus *"alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu"* (Luuk 24:27).

"Että kävisi toteen" -sanoissa tulee hyvin esiin myös VT:n ja UT:n suhde toisiinsa: sen minkä VT aloittaa, sen UT saattaa päätökseen, se mikä VT:ssa jää vielä kysymysmerkiksi, sen UT muuttaa huutomerkiksi, se mikä VT:ssa on varjokuvaa, on UT:ssa itse todellisuutta.

Niin tässäkin: Jesajan ennustus arvoituksellisesta Herran kärsivästä palvelijasta ilmoitetaan kohdistuvan Jeesukseen ja käsittämättömät sanat toisten sairauksien ja tautien kantamisesta saavat tuona iltana havainnollisen selityksensä.

(b) Jumala on vanhurskas ja pyhä eikä Hän voi tinkiä näistä ominaisuuksistaan rahtuakaan. Hän ei voi katsoa syntiä sormiensa välistä ja antaa niitä anteeksi tuosta vaan eikä Hän voi parantaa sairauksia tuosta vaan, koska nekin ovat ihmiskunnan rasitteena Aadamissa tahtuneen syntiinlankeemuksen seurauksena.

Mutta Jumala saattoi tehdä syntien anteeksiannon ja parantamisen kuitenkin yhdellä ehdolla:

jos löytyisi itsessään synnitön ja terve ihminen, joka lupautuisi sijaiskärsijänä ottamaan hartioilleen ihmiskunnan synnit ja sairaudet ja kärsimään niistä Jumalan lain määräämän täyden rangaistuksen.

Jumalan kiitos, että tällainen henkilö löytyi - mutta niitä löytyi vain tasan yksi! Ja Hän oli Jumalan oma Poika, lihaan syntynyt Jeesus Kristus, joka vapaaehtoisesti otti päällensä meidän syntimme ja sairautemme ja kantoi ne ruumiissaan ristinpuulle ja kärsi siellä kaiken tuomion, minkä Jumalan laki niistä määräsi.

Jos Jumala on ehdoton siinä, että Hän rankaisee synnistä, niin Hän on yhtä ehdoton myös siinä, että samasta synnistä ja sairaudesta ei tarvitse kärsiä ja maksaa kahdesti, vaan yksi kerta riitti ja riittää ainiaan. Ihmisen on vain tunnustettava henkilökohtaisesti Jeesus omaksi sijaiskärsijäkseen.

Tuona iltana tapahtui siis taakankantajan vaihdos ja vaihtokauppa. Tämä sama on tapahtunut meidänkin kohdalla: me tulimme syntisinä Hänen luoksensa ja Hän otti ja nosti ne pois hartioiltamme ja lahjoitti oman synnittömyytensä meille. Sama periaate pätee sairauden kohdalla: me jotka emme tässä ajassa parannu – mikä on täysin mahdollista - niin me parannamme täysin Hänen tulemisensa hetkellä, ylösottamisen yhteydessä.

2.10. Parantamispäivä oli sapatti

Kertomus osoittaa, että Jeesus paransi Pietarin anopin sapatinpäivänä (Mark 1:21,29-31). Muuallakin kerrotaan Jeesuksen parantaneen ihmisiä juuri sapatinpäivänä. Miksi tuolloin? Näen tähän kaksi (2) syytä.

(1) Juutalaisilla oli omien perinnäissääntöjensä kautta Mooseksen lakia kireämmät sapatinkäskyt. Ja parantaessaan sapatina Jeesus kuin tarjosi vikoja ja virheitä kyttääville juutalaisille helpon syyn loukkaantua Häneen. - Otamme tästä kaksi esimerkkiä:

(a) Jeesus paransi sapatina miehen, jonka käsi oli kuivettunut:

2. *Ja voidakseen nostaa syytteen häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen sapatina.*

3. *Niin hän (= Jeesus) sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille."*

5. *Silloin hän katsahtaen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: "Ojenna kätesi." Ja hän ojensi, ja hänen käntensä tuli jälleen terveeksi.*

6. *Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet. (Mark 3:2-6)*

(b) Jeesus paransi sapatina 38 vuotta sairastaneen miehen:

8. *Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja kävele."*

9. *Mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja käveli. Mutta se päivä oli sapatiti.*

10. *Niinpä juutalaiset sanoivat parannelulle: "Nyt on sapatiti, ei sinun ole lupa kantaa vuodetasi."*

16. *Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska hän semmoista teki sapatina. (Joh 5:8-16)*

Erityisesti sapatina tekemiensä tekojen tähden juutalaiset loukkaantuivat Jeesukseen ja näin toteutui Raamatun sana:

33. *Katso, minä panen Siioniin loukkausken ja kompastuksen kallion (Room 9:33)*

34. *... "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan*

35. ... että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi." (Luuk 2:34-35)

Jeesus pakotti toiminnallaan ottamaan kantaa Häneen, ei voitu jäädä välinpitämättömäksi, oli oltava puolesta tai vastaan.

Tässä kohdin on syytä huomata lisäksi selvä vastaavuus Jeesuksen, lihaksi tulleen Jumalan sanan, ja Raamatun, kirjoitetun Jumalan sanan, välillä:

Niin kuin Jeesus toimi koko ajan pyhästi ja vanhurskaasti, samoin Raamattu on pyhää ja erehtymätöntä Jumalan sanaa. Mutta vastaavasti kuten Jeesus toimi niin, että Häneen oli helppo loukkaantua, Hän kuin tarjosi tähän mahdollisuutta, vastaavasti Jumala kirjoitti tietoisesti Raamatun siten, että se suorastaan haastaa raamattukriittisiä, epäuskoisia ja itsessään viisaita loukkaantumaan ja osoittaa siinä lukuisia ristiriitaisuuksia ja virheitä - ja kyllä niitä onkin etsitty ja heidän mielestään löydetty, loukkaannuttu ja paaduttu. Ja Pietari sanoo, että *"siihen heidät on pantukin"* (1. Piet 2:9). Ihminen löytää sitä mitä hän etsii.

Mutta meille, jotka uskomme, Raamattu on erehtymätöntä ja voimallista Jumalan sanaa (Room 1:16; 1. Kor 1:18,24; Hepr 4:12).

(2) Menemme toiseen syyhyn ja siihen meille tärkeämpään

Sapatti tulee verbistä "lakata työstä, levätä" (IRT) ja se merkitsee näin "lepoa työstä, ponnistuksista ja vaivoista" (EASTON). Parantaessaan ihmisiä sapattina Jeesus johdatti heidät näin sisälle sapatin todelliseen sisältöön: lepoon ja rauhaan ponnistuksista ja vaivoista. Ja samalla Hän antoi myös vahvan viitteen siitä, millainen Jumalan kansalle luvattu sapatinlepo (Hepr 4:9 *"Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva"*) tulee olemaan. Ja niin kuin Jeesuksen sapatinpäivänä anopille antama terveys oli täydellinen, loppuun saatettu, samoin on tulevan sapatinlevon kohdalla: kaikki kipeyden muistotkin pyyhitään pois. Ilmestyskirja kirjoittaaakin tästä levon päivästä:

14. ... *"Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.*

16. *Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle,*

17. *sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä." (Ilm 7:14,16-17)*

4. ... *sillä kaikki entinen on mennyt."*

5. ... *"Katso, uudeksi minä teen kaikki." (Ilm 21:4-5)*